

Marjan Turnšek
ČLOVEK
V TROEDINEM
OBJEMU

Marjan Turnšek

ČLOVEK
V TROEDINEM
OBJEMU

DRUŽINA 2010

ZBIRKA

Zbirka LUČ SVETA

Ureja: Anton Štrukelj

Sedemnajsta knjiga

Marjan Turnšek

ČLOVEK V TROEDINEM OBJEMU

© Družina d. o. o.

Lektorirala: Marija Bratina

Grafična priprava: Brane Beno, Družina d. o. o.

Oblikovanje naslovnice: Benjamin Štefe

Izdala in založila: Družina d. o. o.

Odgovarja: Tone Rode

Tisk: Tiskano v Sloveniji

Naklada: 1.500 izvodov

Ljubljana 2010

**Več informacij o knjigah založbe Družina dobite na
www.druzina.si**

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-282.3

27-277-282.3

TURNŠEK, Marjan, 1955-

Človek v troedinem objemu / Marjan Turnšek. - 1. izd. -
Ljubljana : Družina, 2010. - (Zbirka Luč sveta ; knj. 17)

ISBN 978-961-222-781-4

248460288

Uvod

Človek je bitje, ki se lahko zaveda, da je njegovo izvirno mesto in tudi njegov končni cilj Trojedini Objem. Iz njega po stvarjenju izhaja in se po odrešenju vanj vrača. To je dogajanje vere, upanja in ljubezni. Kristjani so od apostolov naprej poskušali to skrivnostno dogajanje ujeti v besede in ga posredovati drugim. Tako so nastajale različne veroizpovedi, med njimi tudi apostolska. Na pomembnih vesoljnih cerkvenih zborih so iskali kakšne nove izraze, da bi sodobniki in ljudje drugih kultur laže sprejeli razodete skrivnosti krščanstva.

Ustavljati se ob apostolski veroizpovedi je še vedno zanimivo, lahko celo vznemirljivo. Podobno kot lahko prevzema človekovo notranjost Sveto pismo, ki že dve tisočletji in več povsem enako navdihuje in napolnjuje človekovega duha, tako lahko takoj za zapisano Božjo besedo pritegne pozornost obrazec apostolske veroizpovedi. V njem lahko vidimo neke vrste nadaljevanje Svetega pisma, saj na nekoliko drugačen način nadaljuje pričevanje o tem, kaj je skupnost kristjanov po apostolih ohranjala kot srčiko svoje vere. Ali ni vedno znova izzivalno vprašanje: Kaj so verovali apostoli? Današnje oblike apostolske veroizpovedi sicer ne moremo pripisati neposredno apostolom, vendar obstajajo zelo trdne zgodovinske sledi od današnje oblike te veroizpovedi pa vse do skupnosti, ki so jih vodili še apostoli sami. Tradicija, ki je tudi eden izmed neovrgljivih temeljev

Kristusove Cerkve, nam potrjuje avtentičnost vsebine te skupne molitve, ki je eden izmed zgodnjih *simbolov*. Tako so namreč imenovali prve veroizpovedi v antiki: s pomočjo izpovedovanja istega simbola so se kristjani prepoznavali med seboj in se zavedali, da sestavljajo eno skupnost vere v troedinega Boga.

Seveda pa vera ni v »deklamiranju« obrazca veroizpovedi, ampak v živem osebnem in dialoškem razmerju, med tremi Božjimi osebami, ki so storile in še delajo vse, da bi prišle v človeški stik z nami, in človekom, ki tudi hrepeni po odnosu z živim Bogom. A prav človek potrebuje tudi v človeških besedah izražene skrivnosti, čeprav se že v istem trenutku, ko jih izrazi, zaveda, da v njih skrita Skrivnost neizmerno presega izrazno sposobnost človeškega jezika. In prav v tem je lepota razgibanega odnosa med Bogom in človekom. Dinamičnost se kaže tudi v tem, da lahko vsak člen veroizpovedi v različnih zgodovinskih obdobjih in tudi različnim ljudem v različnih okoliščinah razkriva nova obzorja duha in izvablja nove vidike krščanske vere, kot jih potrebuje vsakokratni duh časa in prostora. Zato so lahko izziv in primerna snov za molitveno razmišljanje vsakomur in v vsakem času.

Končno pa nosi apostolska veroizpoved v sebi tudi vabilo k zvestobi nauku apostolov. Bili so žive priče za vse ljudi in za ves svet najpomembnejšega dogajanja, ko je naše odrešenje postajalo zgodo-

vina in je s tem zgodovina postajala odrešitjska zgodovina, zgodovina ljubečega odnosnega dogajanja med Bogom in človekom.

Naprej niso imeli namena predati filozofskih in teoloških fraz, ampak omogočiti odnos s troedinim Bogom vsakemu človeku in v vsakem času in prostoru. Torej tudi v našem času in našem prostoru in človeku v njem. Prav temu želijo služiti zapisane misli ob členih apostolske veroizpovedi. Niso izčrpna razlaga, ampak želijo osvetliti delček naše realnosti z lučjo vere apostolov, ki je tudi naša vera. Predvsem pa omogočiti veselje nad lepoto in globino odnosa vere, ki presega vsak drug odnos, saj je odnos s Sveto Trojico, ki je en Bog – Ljubezen. In prav v tem odnosu so skriti odgovori na vprašanja, ki jih tudi današnji človek nosi v sebi.

KAZALO

Uvod.....	5
VERUJEM ...	9
... v BOGA	15
... v Boga OČETA	19
... v Boga Očeta VSEMOGOČNEGA ...	23
... STVARNIKA NEBES IN ZEMLJE ...	27
... IN V JEZUSA KRISTUSA ...	31
... SINA NJEGOVEGA EDINEGA ...	35
... GOSPODA NAŠEGA ...	39
... KI JE BIL SPOČET OD SVETEGA DUHA ...	43
... ROJEN IZ MARIJE DEVICE ...	49
... TRPEL POD PONCIJEM PILATOM	55
... KRIŽAN BIL, UMRL	
IN BIL V GROB POLOŽEN ...	59
... ŠEL PRED PEKEL	65
... TRETJI DAN JE OD MRTVIH VSTAL ...	71
... ŠEL V NEBESA	77
... SEDI NA DESNICI BOGA,	
OČETA VSEMOGOČNEGA	83
... OD TAM BO PRIŠEL SODIT ŽIVE IN MRTVE ...	89
... V SVETEGA DUHA	93
... SVETO KATOLIŠKO CERKEV ...	99
... OBČESTVO SVETNIKOV	105
... V ODPUŠČANJE GREHOV	109
... VSTAJENJE MESA ...	113
... IN VEČNO ŽIVLJENJE. AMEN.....	119

ZBIRKA

1. Hans Urs von Balthasar, KATOLIŠKI
2. Anton Štrukelj, ZAKON IN DEVIŠTVO
3. Pričevanja slovenskih redovnic, KLICI VEČNE LJUBEZNI
4. Hans Urs von Balthasar, ABECEDNIK ZA VERUJOČE V NEGOTOVOSTI
5. Anton Štrukelj, TI SI PETER SKALA
6. Janez Pavel II., NE BOJTE SE CERKVE
7. Christoph von Schönborn, LJUBITI CERKEV
8. Anton Štrukelj, ŠIVANJE RAZTRGANE SUKNJE
9. Anton Štrukelj, SLAVJE VERE
10. Adrienne von Speyr, ČLOVEK PRED BOGOM
11. France Cerar, KO SMRT POSTANE DOBIČEK
12. Anton Štrukelj, KLEČEČA TEOLOGIJA
13. Mati Terezija, SADOVI LJUBEZNI
14. Anton Štrukelj, JEZUS JE GOSPOD
15. Marjan Turnšek, DROBTINICE DUHA
16. Hans Urs von Balthasar, CREDO – Meditacije o apostolski veroizpovedi
17. Marjan Turnšek, ČLOVEK V TROEDINEM OBJEMU